

A-L chema pe Isus să acționeze (Jesus auf den Plan rufen)

19. 03. 1964

W. M. Branham
Denham Spring - SUA

Noi citim Cuvântul DOMNULUI. În Evanghelia după Matei, cap. 8, de la versetul 23, se spune: „*Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El. Și deodată s-a stâmit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea. Ucenicii s-au apropiat de El, și L-au deșteptat, strigând: ‚DOAMNE, scapă-ne, că pierim!‘ El le-a zis: ‚De ce vă este frică, puțin credincioșilor?‘ Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare. Oamenii aceia se mirau, și ziceau: ‚Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?‘*”

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune:

Tatăl nostru ceresc, noi suntem așa de bucuroși în seara aceasta, știind că acest UNIC și mare Dumnezeu, căruia trebuie să-l dea ascultare chiar și vânturile și marea, este cu noi. Noi suntem mulțumitori că mai avem și astăzi această mărturie puternică: că El trăiește și că știm că El este veșnic și nu poate muri niciodată. El trăiește mereu și nouă, fiii oamenilor, ne-a arătat în zilele acestea marea Lui milă. Noi suntem un popor nevoiaș, DOAMNE, așa de nevoiaș încât nimeni în afară de Tine nu ne poate ajuta în necazul nostru. De aceea noi așteptăm în seara aceasta că Tu să vii în adunarea noastră și să Te descoperi, iertându-ne păcatele noastre, întărind credința noastră, DOAMNE, și să vindec bolile și suferințele noastre. Fie ca noi să mergem în seara aceasta fericiți acasă și să spunem ca ucenicii din Emaus: „Nu ardea inima în noi când El ne vorbea?” Noi Te rugăm pentru aceasta în Numele Lui. Amin. Vă puteți așeza.

Eu sunt ca Zacheu: lucrurile nu sunt niciodată în apropierea mea. Eu vreau să vă vorbesc câteva minute înainte de a începe să ne rugăm pentru bolnavi. Vă mulțumesc pentru buna voastră colaborare. Noi credem că Duhul Sfânt va lucra ca și ieri seară în timpul predicii și va revărsa binecuvântările Lui puternice peste noi.

Gândiți-vă întotdeauna de ce ne aflăm aici, și anume pentru ca să vă întăriți credința voastră în prezența Lui, ca lucrurile pentru care vă rugați să le și primiți. Aceasta se întâmplă numai prin credință.

Să nu uitați: fiecare binecuvântare care cuprinde răscumpărarea, vă aparține deja. Prețul este plătit. Dar voi o puteți primi numai într-un singur fel și anume, dacă credeți și o acceptați. El este »Marele Preot al mărturisirii noastre«. Așa este scris în Evrei. El este Marele Preot al mărturisirii noastre. Desigur. Căci *mărturisirea și credința* este același lucru. El este Marele Preot al mărturisirii noastre, de aceea El nu poate face nimic pentru noi până nu recunoaștem că El a făcut-o deja. Când o vom recunoaște, atunci El ca Marele Preot, va lucra ca Mijlocitor ca să se împlinească cu adevărat. Noi ne rugăm deci cu încredințarea că Dumnezeu, în mila Lui, ne va lăsa să avem parte în seara aceasta de harul Său bogat. Dar gândiți-vă: voi trebuie să acceptați ceea ce El a făcut deja.

Noi ne vom ruga pentru bolnavi și vom pune mâinile peste ei înainte de a pleca de aici. Dar eu îmi doresc ca voi să aveți destulă credință, încât să nu mai fie nevoie. Eu îmi doresc ca voi să ajungeți până acolo încât să spuneți: „DOAMNE Isuse, eu Te cred. Eu cred Cuvântul Tău.”

Vedeți, Dumnezeu este altfel decât noi. Dacă noi vă spunem ceva ce trebuie să faceți și voi nu credeți, atunci noi spunem: „Ah, lasă-i! Ei nu trebuie să creadă!” Dar Dumnezeu, Tatăl nostru, nu este așa. El face mereu ceva, pentru ca voi să credeți. El își ține Cuvântul și-l va ține întotdeauna.

Cauza pentru care El face aceste lucruri, care se întâmplă acum, este că El le-a făgăduit. El nu ar trebui să le facă, dar a făgăduit că le va face. Noi suntem convinși că El își va ține întotdeauna făgăduința. Fiecare din voi, care are rudenii bolnave, ca fetița aceasta mică de aici, care este așa de tânără și totuși într-o astfel de situație: dacă credeți cu adevărat, atunci puneți mâinile voastre peste copil în timpul adunării. Alții au rudenii pe inima lor la care se gândesc: aduceți-i în rugăciune, cu credință deplină, înaintea lui Dumnezeu. Faceți-o acum și credeți, pentru ca să se întâmple ceva.

Voi nu vă puteți da credința. Este o însușire în voi. Credința este o substanță, nu o închipuire. Ea este» o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Întreaga armură a unui creștin se odihnește pe credință. Tot ce este supranatural, dragoste, bucurie, pace, îngăduință, bunătate, blândețe, răbdare: toate acestea sunt lucruri invizibile; întreaga armură creștină. Un creștin privește întotdeauna spre lucrurile pe care nu le vede, căci el privește spre o făgăduință.

Cu ani în urmă am fost chemat într-un spital dintr-o localitate ca să mă rog pentru un băiat care avea difterie și era pe moarte. Eu am povestit de multe ori despre aceasta, căci pentru mine a fost un caz deosebit. Tatăl era mai în vârstă, mama lui la fel. Băiatul avea cam paisprezece ani. El era singurul lor copil și era pe moarte datorită acestei forme grele de difterie. Aceasta s-a localizat la inimă. El își pierduse deja cunoștința. El de-abia mai trăia. Eu am uitat cât de scăzut era pulsul lui; el abia mai respira. Bătrânul lui tată venea mereu la adunare și-l ruga pe administrator și pe ceilalți: „Vino să te rogi! Vino să te rogi! Vino la spital să te rogi; asta este de ajuns.”

Administratorul a spus: „Adu-l la adunare.”

El a răspuns: „Noi nu-l putem scoate din spital; el este pe moarte.”, și el a mai spus: „Dacă vine fratele Branham și-l roagă pe Dumnezeu, atunci Dumnezeu ne-o va dăru.”

Eu m-am gândit: „Ce credință!”

Eu m-am dus la spital, dar doctorii nu au vrut să mă lase să intru la el. „Nu”, au spus ei, „D-voastră sunteți un bărbat căsătorit. Aveți copii!” Billy Paul era mic atunci. „Nu puteți merge la el, căci aveți un copil.”

Am aflat că doctorul era catolic, și eu l-am întrebat: „Dacă copilul ar fi catolic și un preot ar vrea să-i dea ultima ungere, l-ați lăsa atunci la el?” El a răspuns: „Asta este altceva. Preotul nu are copii. Ați putea transmite virusul copilului d-voastră !”

Eu am răspuns: „Vă rog să îmi permiteți să fac aceasta pe propria mea răspundere. Eu semnez și preiau răspunderea. Dacă nu aș avea destulă credință că voi fi protejat când voi intra, atunci nu aș intra deloc acolo.” Eu am spus încă o dată: „Eu preiau răspunderea.” și am adăugat: „Gândiți-vă : dacă băiatul acesta ar fi catolic și ar fi pe moarte, atunci ați refuza ultima ungere de la preotul lui?”

El a răspuns: „Nu, eu nu aș face aceasta.”

Apoi eu am spus: „Eu sunt pentru oamenii aceștia ca un preot pentru un catolic.” În sfârșit, el a fost de acord și ne-a dat permisiunea lui. Ei m-au îmbrăcat ca pe-un membru din Ku Klux Klan și m-au adus la băiatul care era pe moarte.

Pe partea cealaltă a patului au îngenunchiat tatăl și mama. Eu am făcut doar o rugăciune simplă: „DOAMNE Isuse, eu mă încred în Tine, că Tu îl vei vindeca pe băiatul acesta pe baza credinței tatălui său și a mamei sale,” și am pus mâinile peste băiat. El de trei zile inconștient și respira foarte slab. Eu m-am ridicat și am spus: „Amin.” Rugăciunea a durat numai câteva momente, iar eu m-am ridicat.

Bătrânul tată a luat-o în brațe pe mama și a spus: „Dragă, gândește-te numai, băiatul nostru este vindecat!” Încă nu era nici un semn vizibil. Ei s-au îmbrățișat și i-au mulțumit DOMNULUI.

Sora medicală era foarte tânără, încă un copil. Ea avea optsprezece sau douăzeci de ani, dar era deja soră medicală. Ea a spus: „DOMNUL meu, eu mă tem că nu înțelegeți situația: băiatul este pe moarte!”

Tatăl a răspuns: „O, nu, băiatul va trăi.”

Ea a răspuns: „Cum puteți să vă faceți astfel de speranțe false, deși știți că fiul d-voastră este pe moarte!”

Răspunsul lui a fost: „Nu este o speranță falsă .”

Ea i-a explicat situația din punct de vedere medical. Poate este prezent aici un doctor. Eu nu am nici cunoștințe medicale și nici nu cunosc instrumentele sau terminologia medicală. Ei au măsurat bătăile inimii și au observat că de-abia mai bate. Aceasta a durat mult timp. Sora medicală a repetat ce a spus doctorul: „Nu se cunoaște nici un caz în care o inimă așa de slăbită, să se fi restabilit.”

Eu nu voi uita niciodată privirea acestui bărbat bătrân. El s-a apropiat de sora medicală, a pus mâna părintește pe umărul ei și a spus: „Soră , d-voastră vă spuneți părerea după foaia medicală pentru că așa ați învățat. Dar eu mă încred într-o făgăduință divină.”

Băiatul este astăzi misionar în Africa și tatăl a trei copii. Depinde ce așteptați. El a crezut. „Dacă tu vii și pui mâinile peste copil”, a fost aceeași credință ca atunci: „Spune numai un cuvânt, și atunci slujitorul meu va fi sănătos.” Vedeți, este ceva ce posedați.

Nu s-a întâmplat prin procedeul exterior. Bărbatul bătrân a crezut. El a cuprins ceva. A fost ca la femeia care a atins haina Lui, pentru că s-a gândit: „Dacă doar ating haina Lui, atunci mă va ajuta.” Asta este! Voi trebuie să cuprindeți adânc această credință în inima voastră . Se va întâmpla după cum veți exprima.

Voi bărbaților știți, dacă sunteți soțul ideal, că nu există femeie pe lume pe care s-o iubiți așa ca pe soția voastră . Există multe alte femei care sunt mai frumoase. Alte femei sunt poate mai frumoase, dar dacă o iubiți pe soția voastră cu adevărat, atunci nu este important pentru voi cât arată de bine. Voi o iubiți pur și simplu. Voi nu știți de ce, dar voi o iubiți . Același lucru este pentru voi și soțul vostru, voi femeilor, și același lucru este pentru toți care iubesc pe cineva. Așa simțiți voi, fetelor tinere pentru prietenul vostru; voi băieților pentru prietena voastră. Dacă ați întâlnit persoana despre care știți că o iubiți, atunci este ceva în voi prin care știți că o iubiți.

Același lucru este cu credința. Voi știți că se va întâmpla. Nu există nici o umbră, indiferent câți vorbesc împotriva. Voi totuși credeți, pentru că este credința adevărată. Primiți-o în seara aceasta, în timp ce noi vom vorbi despre tema aceasta.

Eu am predicat așa de mult, am vorbit în atâtea adunări. De la Crăciun încoace de-abia am avut o pauză și sunt un pic răgușit din cauza diferențelor climaterice și de timp. Eu vreau să vă vorbesc în seara aceasta despre tema: »Treziti-L pe Isus« sau »*Chemați-L pe Isus să acționeze!*«

După cum am aflat din Scriptură, avusese loc o mare adunare. Isus a umblat pe pământ, a făcut minuni mari, a făcut întotdeauna numai bine și ce a fost plăcut înaintea lui Dumnezeu. Biblia spune că El a făcut ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu și nu a trăit după plăcerea Lui. Noi observăm că El s-a făcut de cunoscut pe deplin pe Sine prin lucrările Lui. Lucrările Lui au dovedit cine este El.

Din El ieșea puterea. El a învățat toată ziua prin pilde și mereu ieșea putere din El. Apoi El a vrut să treacă dincolo, pe malul celălalt al lacului. Ca Cel ce este, El știa că pe malul celălalt îl așteaptă o mare lucrare. El era foarte obosit. Toată ziua ieșise putere din El, când oamenii care Îl credeau se atingeau de El.

EL era slăbit și obosit, astfel El s-a așezat în barcă, în spate, pe o perină, așa cum ne relatează Scriptura. EL a vrut să se odihnească puțin, în timp ce traversau lacul Ghenezaret. A fost prilejul pentru a se odihni puțin. Ucenicii Lui au preluat cârma, au ridicat velele, așa cum o fac marinarii. Pentru mulți dintre ei era meseria lor. Ei erau pescari care cunoșteau marea și bărcile. Ei erau în mediul lor, au trăit un timp minunat, jubilau, se bucurau și vorbeau poate despre ceea ce se întâmplase în ziua aceea. Voi știți că este ceva deosebit când vedem că DOMNUL nostru Isus face ceva și știm că vine de la El, deoarece nimeni în afară de El nu o poate face. Când ne adunăm apoi, fiecare vrea să depună mărturie despre aceasta. Toți vor să spună ceva și să vorbească despre aceasta. Aceasta se întâmplă când are loc o trezire în adunarea voastră; păstorul, evaghelistul sau altcineva aduce un mesaj minunat, sau voi vedeți cum se întâmplă ceva deosebit. Dacă, de exemplu, cineva din vecinătate este vindecat, atunci vecinii se adună și vorbesc despre aceasta: „Ce minunat! Ai fost acolo? Dacă ai fi văzut aceasta! A fost ceva supranatural.” Dacă Dumnezeu face ceva supranatural, atunci inimile oamenilor sunt mișcate mai mult decât prin alte lucruri care se întâmplă. Este o trăire de neuitat dacă ne întâlnim cu DOMNUL Isus și recunoaștem prin lucrurile pe care le face El, ce minunate sunt căile Lui.

Noi ne închipuim cum se bucurau ei de lucrurile care s-au întâmplat în aceea trezire, și eu aș fi bucuros dacă s-ar întâmpla și la noi în seara aceasta. În

ultimii zece, cincisprezece ani noi am trăit, cum cred eu, una din cele mai mari treziri pe care le-a văzut lumea. A fost o trezire care nu se poate compara cu zilele lui Billy Sunday sau trezirea din Wales sau din timpul trezirii lui Wesley sau Moody. Aceasta s-a răspândit în toată lumea. Adunări puternice de vindecare au aprins focul trezirii pe întregul pământ. Astăzi se predică această Evanghelie în țările Africii, în China, Japonia și în toată lumea, și peste tot sunt vindecați oameni chiar în momentul acesta. Este una din cele mai mari treziri, căci eu cred, că aceasta este una din ultimele treziri pe care o trăiește lumea aceasta, o trezire care se întinde peste întregul pământ.

Dar acum, în ultimii ani, s-a mai liniștit puțin. Nu se mai vede entuziasm printre oameni, așa cum a fost odată. Eu pot să-mi mai amintesc, cum mi s-a dat prioritatea prin Duhul Sfânt, să croiesc drumul acestei treziri. Cu mulți ani în urmă a apărut îngerul DOMNULUI acolo, la fluviul Ohio (11 iunie 1933) și m-a trimis. Noi am trăit cum inimile predicatorilor de peste tot au fost înflăcărâte și au luat naștere treziri. Oamenii se ridicau de pe târgi și paturi și plecau vindecați în momentul în care erau aduși în clădire. Nu trebuia să se spună nici un cuvânt - era destul să fi prezent.

Eu îmi amintesc de o seară în Vandalia, Illinois. Eu am intrat în adunare și după numai cinci minute nu mai era nici o persoană slăbită în întreaga clădire. Scaunele rulante au fost scoase afară și cărjele s-au adunat. Orbii și-au primit vederea, surzii auzul, muții au vorbit. Duhul DOMNULUI era prezent și toți au fost vindecați. Așa putem să atingem ceva, când trezirea este în desfășurare. Dar când focul trezirii este stins, atunci aproape că nu mai este posibil. Oamenii sunt totuși credincioși, dar lucrarea Duhului nu mai este așa de proaspătă în ei și de aceea nu mai este prezentă aceasta atmosferă minunată prin care se întâmplă ceva.

Este ca la o fierărie. Fierul trebuie înroșit în foc, înainte de fi format pe nicovală .

Dacă nu se întâmplă aceasta, atunci nu-l puteți forma. De aceasta avem nevoie într-o trezire. Fiecare trebuie să vină în arșița Duhului Sfânt, pentru ca puterea lui Dumnezeu să se pogoare și să pună în mișcare o trezire. Atunci vor avea loc adunări de rugăciune ziua și noaptea, peste tot și în fiecare minut. Oamenii nici nu părăsesc locul.

Eu îmi amintesc de ce s-a întâmplat în Jonesboro, Arkansas, când am început slujba mea. Era a treia adunare a mea. Prima a avut loc în Sant Louis, următoarea în Corning, apoi în Jonesboro. În ziar era scris: »Douăzeci și opt de mii de oameni au participat la adunare«. Pe o distanță de douăzeci până la treizeci de mile erau corturi. Nu mai era nici o fermă în apropiere în care să fi putut fi cazați oameni. Jonesboro este un oraș mic. Oamenii au venit din apropiere și din

depărtare. Ei au mers cu lanterne prin sălbăcie pînă au ajuns la un autobuz care i-a dus pînă acolo

Într-o seară am fost și eu acolo că să mă rog, înainte de a începe adunarea. Eu am văzut femei tinere care veneau cu pantofii și ciorapii sub braț. Înainte de a intra în oraș, s-au oprit, și-au șters praful de pe picioare, și-au îmbrăcat ciorapii și pantofii și au venit la adunare. Eu am văzut cum și-au pus copiii bolnavi sub prelate vechi de mașini și au așteptat zi și noapte, protejându-se de ploaie și furtună cu cartoane și corturi, apoi au așteptat pînă i-au lăsat în clădire. Acolo orbii și-au primit vederea și surzii auzul! În comparație cu aceasta, slujba din seara aceasta este mult mai departe, dar totuși focul trezirii este stins.

Vedeți, când veneau oamenii, erau întrebați doar: „Crezi tu, frate?” Aceasta era de ajuns. Se întâmpla și el pleca mai departe. Nu era nevoie de mai mult. Ei credeau. Trezirea era în curs.

Ucenicii au trăit atunci totul și s-au bucurat în felul lor simplu de ceea ce au văzut în ziua aceea, în timp ce Isus se odihnea. Eu cred că cu această trezire este la fel: noi trăim acum o fază de odihnă între trezire și venirea Lui, în care El este liniștit, cum este între două adunări. Dar noi ne bucurăm de lucrările puternice și minunate pe care le-am trăit și le-am văzut în timpul acestei treziri. Indiferent de ceea ce spune lumea: noi le-am văzut întîmplându-se. Acestea sunt lucruri confirmate; s-a întîmplat cu adevărat. Ei au avut prilejul să vorbească despre El, despre lucrările Lui, despre ceea ce a spus El, despre slujba Lui ca Mesia, în timp ce vecele erau liniștite în vînt. Mulți dintre ei, mai ales ucenicii, au vorbit unii cu alții despre ceea ce au văzut pe El făcînd.

Același lucru îl facem noi în timpul trezirii din Shreveport sau într-un alt oraș oarecare: noi vorbim despre aceasta. Așa au făcut și ei. Cum am spus ieri seară, poate a fost Simon care a spus: „Cînd mi-a povestit Andrei despre El, am fost puțin sceptic. Dar cînd mi-a spus El cine sunt eu și cine este tatăl meu, nu am mai avut nici o îndoială. Atunci am crezut.” Probabil au mai vorbit și Filip, Andrei și alții. Noi am vorbit ieri seară despre femeia de la fântîna. Poate au vorbit și despre ea. Unul dintre ei probabil a povestit: „Fraților, știți cînd m-am simțit ciudat? Cînd ne-am dus să cumpărăm alimente și cînd ne-am întors am văzut printre tufișuri cum El vorbea cu femeia aceea cu renume rău. Noi ne-am gîndit: ‚Ce ar fi dacă ar veni acum c ativa preoți și ar vedea că învățătorul nostru vorbește cu o astfel de femeie cu renume rău? Ce ar spune ei despre El?‘ Dar după aceea ne-am amintit și am știut și am avut încredere în El, că El vorbește cu ea numai dintr-o singură cauză .

Totuși El a spus atunci către ea: ‚Mergi și adu-l pe bărbatul tău și vino din nou aici!’ și ea răspuns: ‚Eu nu am bărbat.’ Cum a tresărit inima noastră, căci noi ne-am gândit că de data aceasta El se înșeală! Isus i-a spus femeii să-l aducă pe bărbatul ei, dar ea nu avea bărbat. Vă amintiți ce expresie era pe fețele noastre și ne-am mirat de aceasta? Noi aveam o încredere așa de mare în El, și dintr-o dată era zguduită! Dar apoi am observat că El a vorbit mai departe și i-a răspuns: ‚Tu ai spus adevărul; căci cinci bărbați ai avut și cel pe care-l ai acum nu este bărbatul tău.’

Apoi ea a recunoscut că El este Mesia, este Unsul lui Dumnezeu. Mai întâi ea a spus: ‚Doamne, eu văd: Tu ești un prooroc’ și apoi: ‚Eu știu că trebuie să vină Mesia, care se numește Hristos; dacă vine El, atunci va face aceste lucruri.’ Mărturia pe care a depus-o această femeie în oraș, a avut efect asupra oamenilor din întregul oraș.”

Poate a fost tânărul Ioan cel care a spus: ‚Știți când a devenit pentru mine realitate? În ziua când am văzut cum a frânt El pâinea. Noi toți am flămânzit. El se retrăsese în pustiu și nu-L găseam. Dar după un timp L-am găsit. Și o mulțime de oameni venise acolo. Noi am spus către El: ‚Lasă-i pe oameni să meargă în oraș ca să-și cumpere ceva de mâncare.’ Apoi El ne-a răspuns: ‚Dați-le voi de mâncare. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești și a frânt pâinea. Eu am observat mâna Lui când vroia să ia următoarea bucată de pâine: apoi era încă o bucată. Același lucru era cu peștele. Nu era numai un pește, ci un pește pregătit. Tot timpul era pește.

Ce fel de atom a eliberat El, fraților, astfel încât era tot timpul pâine coaptă și pește prăjit, fără să trebuiască pregătit? Noi am știut că El este Creatorul, dar acum El crea pește prăjit și pâine coaptă.”

Ioan poate a povestit: ‚Pe când mai eram un băiat mic, am locuit în apropiere de Ierihon. Eu mai știu cum mă legăna mama mea evreică când trebuia să dorm la amiază. Eu priveam în ochii ei și ea îmi povestea povestiri biblice.”

Voi știți că este ceva bun dacă o mamă face aceasta cu copilul ei. Creșteți copilul pentru calea pe care trebuie să meargă. Ar fi mai bine să procedați așa, decât să deschideți televizorul și să priviți lucrurile care sunt arătate acolo. Ar fi mai bine dacă le-ați citi o povestire biblică, căci prin aceasta este impregnat deja caracterul tânăr. ‚Ea mi-a povestit și povestea despre sunamita a cărei fiu a fost înviat de proorocul Elisei. Aceasta mi-a plăcut foarte mult. Ea mi-a mai povestit cum a fost călăuzit poporul nostru afară din Egipt. Noi am fost împreună la Iordan, ea a arătat dincolo de rău și a spus: ‚Acolo, pe partea cealaltă și-au ridicat tabăra. Patruzeci de ani au umblat prin pustie și Dumnezeu i-a hrănit cu mană.

Îmbrăcămintea lor nu s-a uzat. Dumnezeu le dădea în fiecare dimineață pâine proaspătă . '

Cu inima mea de copil eu am întrebat-o: ,Mamă, are Dumnezeu atâtea cuptoare în cer încât să coacă această pâine și să fie adusă de îngerii Lui în fiecare dimineață, ca să fie împărțită ?'

,'Nu', a răspuns ea. Ioan, tu ești încă prea tânăr ca să poți înțelege aceasta. Dumnezeu nu are cuptoare în cer. El nu are nevoie de ele. Noi avem nevoie de cuptoare, dar Dumnezeu nu, căci El este Creatorul. Privește, El vorbește și deja este pâine. El este Creatorul.'

Fraților, când am stat astăzi acolo și am văzut cum El a luat o bucată de pâine și a împărțit, și când a vrut să ia bucată următoare, era încă una creată, atunci am știut că nu urmăm un prooroc mincinos. El era însuși Creatorul în statură de om."

Ei au discutat apoi, poate, despre poziția unor oameni - unii au crezut, și alții nu - și despre poziția Lui față de oameni. Voi știți că creștinătatea s-a schimbat așa de mult în ultimele zile. Trebuie să te porți cu ei ca și cu bebeluși, să le promiți multe și să le dai multe pentru ca ei să creadă și să vină la biserică. Lor li se promite că vor avea un cerc respectabil de cunoștințe și multe altele. Acesta nu mai este creștinism.

Creștinism nu înseamnă să fii răsfățat creștinismul este aspru. Creștinismul nu este o plantă de seră. O plantă de seră este încrucișată. Trebuie mereu stropită pentru a o apăra de insecte, căci ea este sensibilă. Așa este cu mulți creștini: ei trebuie mereu stropiți și anume cu multe promisiuni. Voi nu aveți nevoie de aceasta. O plantă într-adevăr sănătoasă nu are nevoie să fie stropită. Insectele nu o atacă.

Astăzi omul încearcă să sucească totul. Dumnezeu a spus la început că fiecare sămânță va rodi după felul ei. Eu am citit în Reader's Digest despre o cultură nouă de cereale, o încrucișare productivă. Are un grăunte mare, așa este, dar nu este folositor. Ei cultivă roșii mai bune, care nici nu mai au gust de roșii. Ei cultivă pui care aproape nu mai au aripi. Sunt încrucișări. Gândiți-vă, se pot cultiva încrucișări de cereale, dar nu pot semăna boabele din nou, deoarece nu se pot reproduce pe cale naturală. Putrezesc. De ce? Pentru că nu au viață în ele. Trebuie încrucișate de fiecare dată. Altfel s-ar putea reproduce mereu mai departe. Aceasta dovedește că teoria evoluției, așa cum își închipuie omul, este falsă.

Voi puteți încrucișa un cal cu o măgăriță și rezultă un catâr. Dar un catâr nu se poate reproduce, Se încheie cu el. Se spune că în douăzeci de ani, dacă oamenii nu încetează să mănânce hrana aceasta artificială, femeile vor avea astfel

de schimbări în corp, încât nu vor mai putea naște copii. Acest neam se apropie de sfârșit. Nu mai are substanță în el.

Omul nu mai este așa cum a fost odată. Priviți spre bărbații de astăzi. Ce aspre au fost, de exemplu, jocurile cu mingea! Acum ei trebuie să poarte cască. În fiecare an sunt uciși o mulțime. Dacă sunt loviți la cap în timpul jocului, mor pe loc. Oamenii nu mai au rezistență. Aceasta vine de la toate încrucișările acestea care au contaminat întregul sistem economic.

Încrucișarea s-a întins și asupra bisericii. În loc să creștem creștini-biblici robuști, adevărați, noi i-am încrucișat cu denominațiuni. Se spune: „Eu am asta. Eu am asta. Eu aparțin de acolo. Eu aparțin de dincolo.” Acestea sunt încrucișări care sunt neroditoare. Noi avem nevoie din nou de faptele apostolilor. Dar noi le putem avea doar dacă ne întoarcem la Biblie și dacă ne îndepărtăm de întreaga religie încrucișată. Încrucișările trebuie răsfățate. Nu este credință adevărată ! Ei sunt slăbănogi, moleșiți, care trebuie atinși cu grijă. Dacă întrebați: „Ești tu un creștin?”, atunci se spune: „Eu sunt metodist!” „Ești tu un creștin?” „Eu sunt presbiterian.” „Eu sunt pentecostal!” Aceasta nu are prea multă însemnătate înaintea lui Dumnezeu. Voi atunci sunteți un creștin, când sunteți născuți din nou din Duhul și Cuvântul lui Dumnezeu trăiește în voi.

Știți voi, mie îmi plac caii de rasă curată . Ei sunt inteligenți. poți să-l înveți ceva, este capabil. Dar cu un catâr nu puteți face nimic. Este numai un măgar bătrân cu urechi lungi. El stă acolo și dacă vorbești cu el, își ridică urechile și te privește întrebător. El este o încrucișare.

Aceasta îmi amintește de mulți așa-ziși creștini, cu religia lor încrucișată. Dacă li se spune: „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci!”, atunci ei răspund: „Eu nu cred aceasta.” Nu poți să-i înveți. Cum poți să-i înveți? Ei sunt de la început pierduți. Se spune: „Biserica mea crede așa. Adunarea mea crede așa.” Dar Cuvântul lui Dumnezeu spune că El este același ieri, azi și în veci. Mie nu îmi plac creștinii încrucișați. Mie îmi plac caii de rasă curată. Ei știu cine este tatăl și mama lor, cine este bunicul și bunica lor. Arborele genealogic se poate urmări până la început. Așa știe și un creștin de rasă curată cine este tatăl lui. El este de la Dumnezeu; El este pentru totdeauna același Cuvânt al lui Dumnezeu. El este un urmaș de rasă curată al lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este în el, și Isus Hristos se face de cunoscut prin el.

Necredincioși! Într-o zi Isus a vrut să se scape de niște paraziți. Au fost probabil prea mulți care mergeau numai așa cu El. El avea ucenicii Lui. Apoi i-a mai avut pe cei șaptezeci care luau parte la slujbă. La adunările Lui veneau mii de

oameni. El s-a exprimat astfel: „Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și nu beți sângele Lui, atunci nu aveți viață în voi.”

Ce credeți voi că ar fi spus un doctor, dacă ar fi fost printre ascultători? Sau un om rațional - ceea ce numim noi rațional? El nu a explicat-o. El nu trebuia s-o explice. Un doctor ar spune: „Depărtați-vă de omul acesta. El este nebun. Noi nu suntem vampiri ca să bem sângele unui om și să mâncăm carnea lui!” Eu pot să-mi închipui cum un preot a spus adunării: „Acum este de ajuns! Pe aici am intrat înlăuntru, pe acolo ieșim afară. Noi nu vom mai merge la adunările Lui.” și au plecat. În final L-au părăsit toți.

El s-a întors către cei șaptezeci și a spus: „Ce ați spune dacă L-ați vedea pe Fiul înălțându-se la cer, de acolo de unde a venit?” Cei șaptezeci poate au spus: „Fiul omului să se înalte de unde a venit? Cum? El ne-a arătat doar grajdul în care a fost născut. Noi o cunoaștem pe mama Lui. Ea l-a înfășurat în scutece. El a fost născut la Betleem, în Iudeea și a crescut aici în Nazaret. Frații și surorile Lui, întreaga familie locuiește aici printre noi. Și apoi El spune: „Fiul omului se va înălța?” El nu a explicat-o, numai a exprimat. Ei nu i-au putut explica, nu au înțeles. Apoi ei au spus: „Pe unde am intrat, pe acolo vom ieși afară.” A fost mai mult decât au putut să suporte.

Noi mai avem încă aceleași grupuri. Desigur. Mai există încă. Noi o vedem. Apoi El s-a întors spre ucenicii Lui. Gândiți-vă, ei la fel nu au putut-o explica. Dar ei au crezut. Isus s-a întors spre cei doisprezece, s-a uitat la ei și a spus: „Vreți să mergeți și voi?”

Dar Petru a spus cuvintele acelea însemnate: „DOAMNE, unde să mergem? Noi avem credința și convingerea că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu. Tu ai cuvintele vieții veșnice. Tu singur.” Ei nu puteau explica cum trebuie să se mănânce carnea și să se bea sângele Lui. Ei nu înțelegeau cum se va înălța El la locul de unde a venit, deși El era născut în Betleem. Ei nu puteau. Dar vedeți, credința nu cunoaște dezamăgire. Ea este ancorată. Ea rămâne statornică, indiferent de ceea ce spune cineva. Ei au rămas, căci ei au fost destinați pentru viață veșnică. Ei au rămas.

Există grupuri diferite. Unii au crezut și au spus: „Nici un om nu a vorbit vreodată așa ca acesta!” Ceilalți nu au crezut și au spus: „Noi vom discuta despre aceasta.” Alții au spus: „Nici un om nu a vorbit până acum așa ca bărbatul acesta. El are ceva deosebit. Ceea ce spune El poate și dovedi.” Ei au spus aceasta pentru că au observat: „El nu vorbește ca un preot. El vorbește altfel decât un rabi. Dumnezeu confirmă ceea ce spune El. El dovedește ce spune.”

Cred că a fost din nou tânărul Ioan care a spus: „Gândiți-vă numai: El este acum cu noi!” Ce mângâiere a fost aceasta pentru ei! Ce siguranță ! Ce siguranță ar trebui să avem noi!

Eu sunt misionar și am călătorit prin lume. Eu am văzut diferite religii și diferiți dumnezei pe care îi au oamenii, acești dumnezei păgâni. Eu cunosc islamul, budismul, jainismul și multe altele. Și triburile de băștinași au dumnezei păgâni. Dar nici unul dintre ei nu este corect; numai creștinismul. Toți întemeietorii sunt morți și mormintele în care au fost îngropați sunt cunoscute. Creștinismul este corect deoarece întemeietorul nostru a murit, a fost îngropat, dar apoi a înviat. Noi avem dovada că El trăiește.

La mormântul lui Mohamed este peste o mie de ani un cal alb, pe care străjile îl schimbă la câteva ore, pentru ca atunci când va învia Mohamed să se poată urca imediat pe cal și să biruiască lumea.

Isus a înviat din morți cu două mii de ani în urmă și în seara aceasta este printre noi. Noi vedem întunericul și recunoaștem prin ceea ce este astăzi, că a venit sfârșitul. În timp ce se apropie ceasul și noi traversăm prin furtună marea vieții, înțelegem că corabia noastră se poate scufunda în orice moment. Luminile s-ar putea stinge într-un moment. Nici unul dintre noi nu știe dacă vom părăsi această cădere în seara aceasta. Noi nu știm când vine moartea.

Ce simțământ de siguranță au avut ucenicii când au știut că însuși Creatorul, care a dovedit că El este, era la ei în barcă! Ce știre fericită, ce speranță mântuitoare, ce siguranță în ceasul acesta întunecos, la sfârșitul istoriei, să ai certitudinea că Creatorul este cu noi în călătoria noastră prin marea vieții și noi suntem ocrotiți! Chiar dacă bombele cad, indiferent de ceea ce vine: mie nu îmi pasă. Noi navigăm cu Creatorul! Ce siguranță în călătoria noastră !

Ei au vorbit despre El și despre lucrurile puternice pe care le-a făcut El. După ce a avut loc trezirea, Isus s-a odihnit. Eu am amintit mai înainte că timpul dintre treziri se aseamănă cu timpul de acum. El le-a dovedit în mod clar cine era El. Oamenii au știut cine este El, în afară de cei pe care El i-a orbit. Dar acei care s-au ținut de Scriptură , au știut că Cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit pentru fiecare generație și că făgăduința pentru fiecare epocă se va împlini. Prin El s-a împlinit exact ceea ce trebuia să se întâmple în timpul lui Mesia. El a îndeplinit fiecare cerință. Ei au fost foarte siguri că El este.

Dar vedeți, El a fost așa de simplu. El nu s-a îmbrăcat ca un preot. El nu a avut școală. Nu ni se relatează că El s-a dus vreodată la școală. Dar El avea ceva care era altfel.

Când nu au înțeles, El i-a îndemnat: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

Toate acestea le aveau în inimile lor și se gândeau la ele. În timp ce traversau lacul, puteau să fie fără griji, ca niște copii, căci El era la ei în corabie. Prieteni, ce să realizeze aceasta în noi! Același Isus Hristos s-a făcut de cunoscut, același Creator, același Dumnezeu este în seara aceasta la noi. Ce siguranță ne dă nouă aceasta! Ce simțământ este acesta să știm că prezența Lui este aici!

Dar tocmai când totul era așa de liniștit, a venit dintr-o dată o furtună. Corabia s-a mișcat încolo și înapoi, catargele s-au rupt, corabia s-a umplut cu apă. Toată speranța de a supraviețui era pierdută.

Nu este curios că și acum, când ne apropiem de sfârșit este așa? Este ciudat. Noi putem povesti ce mare este El; noi putem mărturisii în biserica noastră ce puternic este El; noi îi spunem șefului, colegului de lucru, oamenilor de pe stradă, ce puternic este El. Dar când apare vreo greutate, devenim nesiguri. Noi știm ce poate face El, noi am văzut cum El a făcut minuni; dar dacă apare în familia noastră vreo boală sau altceva, ce se întâmplă atunci? Sunteți dezamăgiți; nu mai este speranță. Deși ei văzuseră multe minuni pe care le-a făcut El, totul a fost uitat când au venit greutățile.

Așa este și acum. Noi am trăit această trezire mare. Noi știm despre alte treziri mari din istorie. El este prezent printre noi. Noi știm despre aceste lucruri. Dar când vine vreo greutate noi nu o scoatem la capăt.

Noi avem de exemplu probleme în bisericile noastre. La fel ca în denominațiuni, sunt și în bisericile noastre certuri. Noi nu știm ce se mai întâmplă. Noi vedem numai că ceva ia proporții. Noi credincioșii biblici, recunoaștem cu toții, că ceva este pe cale să se întâmple. Nu există nici un om care să nu știe aceasta.

Toate bisericile vor fi aduse în Conciliul mondial al bisericilor. Făcând aceasta, ele sacrifică marea învățătură evanghelică a Bibliei. Și pentecostalii simpatizează cu ei și intră înăuntru. Așa cum oile sunt conduse la abator, așa merg ei în Conciliul mondial al bisericilor. Mulți conducători pentecostali cunoscuți sunt de acord cu ei. Eu vă spun vouă: nu vă băgați capul niciodată acolo! Este exact ceea ce spune Biblia că va veni. Este fiara și semnul ei. Totul își ocupă acum locul. Noi o vedem și ne întrebăm cum va fi sfârșitul. Au venit greutăți. Ei au uitat că Acela despre care au vorbit, însuși Creatorul, era la ei în corabie. Poate spuneți acum: „Dacă aș putea să gândesc așa!”

Gândiți-vă vă rog la aceasta. EL mai este încă cu noi, căci El este întotdeauna Cuvântul. În Ioan 1:1, despre ceea ce am vorbit aseară, este scris că El a fost Cuvântul. „Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi”. Noi mai avem

acest Cuvânt care ne arată intențiile și modul Lui de a lucra în timpul acesta-nu gândurile pe care le-a avut Moise în timpul lui; nu gândurile ucenicilor, nu gândurile lui Luther, nici cele ale lui Wesley sau din timpul Rusaliilor. Noi avem Biblia ca să ne spună ce se întâmplă acum. Noi vedem trezirea pentecostală, trezirea lui Luther și toate celelalte epoci din Biblie. Noi le-am recunoscut. Dar noi avem Scriptura pentru a ne arăta ce se va întâmpla acum. Dumnezeu este Acela care interpretează propriul Său Cuvânt pentru epoca aceasta în care trăim noi acum. El este propriul Său interpret. Și totuși ne lăsăm duși în nesiguranță. Nu vă neliniștiți.

Ucenicii Lui ajung câteodată în lipsuri trupești, ca de exemplu boli, cancer, etc. pe care nu le pot birui, până acolo că nici doctorii nu mai pot ajuta și nu mai știu ce să facă. Ca și atunci, și noi uităm foarte ușor cine este la noi în corabie.

Ei ar fi trebuit să știe că Lui nu-i rămâne nimic ascuns. EL a știut ce se va întâmpla. EL era acolo și EL știa toate lucrurile. Deci El a știut că se va întâmpla aceasta, ce se va întâmpla cu ei. De ce a permis El aceasta? Deja când EL s-a urcat în corabie, a știut că se va întâmpla.

EL mai știe că noi a trebuit să ajungem în starea aceasta. EL ne-a spus dinainte în Biblie că va fi așa. Ce a făcut El? El a cercetat credința lor.

De ce permite EL ca o astfel de femeie drăguță să șadă în scaunul rulant? De ce permite El ca bărbați tineri, ca de exemplu acest bărbat tânăr de aici, și femei să trebuiască să șadă în scaunul rulant? De ce? Deși ei sunt handicapați, totuși ei au de multe ori o viață normală. Alții poate sunt aici cu dureri de inimă, și dacă Dumnezeu nu vă vindecă, atunci nu mai trăiți până dimineață. Așa este. EL a știut ce se va întâmpla. Poate pentru a verifica credința voastră. De aceea li s-a întâmplat lor aceasta. Așa a spus El. Așa este și acum.

El a dovedit cine este El. Prin Cuvânt și semnele-minune care s-au întâmplat printre ei, El a dovedit că El este Mesia cel confirmat care trebuia să vină.

La fel, El s-a confirmat printre noi prin botezul cu Duhul Sfânt și prin restituirea lucrurilor pe care le-a fâgăduit pentru timpul acesta. El a dovedit că este prezent. El dovedește că este Același ieri, azi și în veci. Dar vedeți ce repede suntem nesiguri la fiecare fleac? Nu ar trebui să permitem aceasta.

El a spus: „Dacă Eu nu fac lucrările care sunt scrise despre Mine, atunci să nu Mă credeți. Dacă Biserica, dacă Duhul Sfânt nu face lucrările care trebuie să se întâmple în ceasul acesta, atunci să nu credeți mesajul. Atunci aveți dreptul să nu credeți.

Dar El a fâgăduit că aceste lucruri pe care le face El acum , se vor întâmpla exact în timpul acesta. Aceasta ar trebui să ne dea siguranța să spunem.”

Eu merg la adunare. După cum am aflat, acolo este prezent marele Duh Sfânt și descoperă tainele inimii oamenilor”. Aceasta este exact ceea ce a făgăduit El pentru zilele din urmă când se va descoperi EL. Însuși Isus Hristos a spus aceasta.

El a spus că lumea va fi într-o stare ca atunci în zilele Sodomei. Exact acolo a ajuns. El a mai spus dinainte că bisericile vor fi tot așa de destrămate ca atunci. Lot, care era căldicel, se afla la sodomiți, în Sodoma. Avraam este un simbol pentru grupul ales, chemat afară. Un mesager a fost la cei aleși, doi mesageri au fost trimiși în Sodoma. Fiecare a fost un simbol pentru ceva. EL a împlinit-o. Chiar și până la Nume, fiecare procedeu, fiecare semn, fiecare descoperire este în concordanță. El a spus că se va întâmpla.

De ce ne temem? De ce au venit aceste lucruri peste noi? El ne cercetează . El ne cercetează pentru ca să vadă cum reacționăm. El le-a spus iudeilor: „Dacă nu puteți să Mă credeți, atunci credeți lucrările pe care le fac, căci ele depun mărturie despre Mine, cine sunt Eu.” Ei ar fi trebuit să recunoască, dar nu au recunoscut.

El a fost Dumnezeu care a creat totul; Creatorul vântului și a mării. Dacă El a putut crea vântul și marea, nu poate El atunci să le facă să asculte de Cuvântul Său? Dacă El a creat totul, nu poate El atunci să facă totul să asculte de El? Gândiți-vă, El ne-a creat și trupul nostru. Și El trebuie să asculte de Cuvântul Său. Voi spuneți: „Dacă așa știi aceasta sigur!” Noi o știm sigur. El este aici pentru a dovedi. Ele, trupurile noastre, trebuie să asculte. Gândiți-vă la aceasta. El are toată puterea.

Dacă ar mai rămâne din noi doar o lingură de cenușa, El a făgăduit că ne va scula din țărână. El a făgăduit că ne va învia. Trupul trebuie să -L asculte. Dacă murim, avem siguranța că vom învia, căci El a făgăduit-o. Făgăduința Lui este Cuvântul Lui și noi Îl credem . Credeți voi în învierea trupului? Desigur. Dacă nu, atunci nu sunteți creștini. Noi credem că El ne va învia în ziua de pe urmă. El a făgăduit-o. Ce este? Cuvântul Său. De aceasta ne ținem tare cu tot ce avem: de Cuvântul Său.

Dacă se întâmplă să vedem Cuvântul Său confirmat și recunoaștem că este cu noi, atunci ni se întâmplă ca la ucenici, când au fost altădată pe lac și din nou erau pe cale să se scufunde. Atunci L-au văzut pe Isus mergând pe apă spre ei și s-au temut, pentru că au crezut că este un duh. Aceasta i-a speriat. Le-a fost teamă că este un duh și au strigat tare. Lor le-a fost frică de Singurul care-i putea ajuta.

Așa este și astăzi. Oamenilor le este teamă de Singurul care-i poate ajuta. El a spus: „Să nu vă fie teamă : EU sunt.” El vorbește. Cum știți voi că este El? El

este legitimat prin Cuvântul Său. Așa s-a legitimat El prima dată, așa o face El de fiecare dată, și anume, prin Cuvântul Său. Când ucenicii au ajuns la capătul puterilor lor, unul dintre ei i-a amintit că Creatorul este la ei. Eu sper că și cu noi se va întâmpla la fel, căci Evrei 13:8 ne spune că El este același.

Ce au făcut ei atunci? L-au trezit pe Isus. „Du-te și trezește-L pe Isus. Trezește-L și cheamă-L să acționeze.” Asta este foarte simplu. Ei văzuseră deja multe lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu, și cuvintele au dovedit cine era El. Așa este cu noi. Nu a fost greu să-L convingă să acționeze.

Ei L-au trezit și au spus: „Învățătorule, nu Te interesează că ne scufundăm?” Voi întrebați: „Cum putem fi noi siguri? Avem vreo dovadă?” În Ioan 14:12 Isus a spus: „Cine crede în Mine, va face și El lucrările pe care le fac Eu.” Așa este. Credința noastră Îl aduce pe Hristos în prezența noastră. În Luca 17, El a spus dinainte că în zilele de pe urmă, când se va descoperi Fiul omului, va fi ca în timpul Sodomei și Gomorei. Noi vedem că se împlinesc.

La sfârșitul lui Maleahi 4, El a vestit ce se va întâmpla în timpul acela. Urma să vină un mesaj prin care oamenii să fie întorși la credința care le fusese dată la început. Aceasta este întotdeauna intenția lui Dumnezeu. După aceea cei răi vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor celor neprihăniți (Mal. 4:3).

Noi vedem toate aceste făgăduințe. El vă așteaptă acum, pe fiecare dintre voi, că să-L chemați să acționeze. Chemați-L să acționeze! El dorește să fie acolo unde este îndemnat să acționeze. Observați, dacă voi îl chemați pe El să acționeze, așa cum au spus atunci: „Noi vrem să- L trezim!”, atunci s-o facem pentru ca El să confirme Cuvântul Său, și anume ceea ce El a făgăduit și așa cum a spus-o El. Noi știm că în ultimele zile, când se va descoperi Isus Hristos, va fi așa ca în zilele Sodomei. El a făgăduit că Se va descoperi Bisericii. Nu vă îndoiiți și să nu vă temeți. El este același ieri, azi și în veci.

Odată am vorbit despre măreția Lui. Atunci a venit o femeie la mine și a spus: „Într-un punct, eu sunt împotriva învățaturii d-voastră, domnule Branham.” Eu am răspuns: „Mulțumesc mult, dacă este numai un punct. Eu sper că și Dumnezeu găsește numai unul.” Ea a continuat: „Îl slăviți prea mult pe Isus.” Răspunsul meu a fost: „Eu sper că este singurul punct care vorbește împotriva mea. Dar eu cred că nu Îl slăvesc destul.” „O, ba da.”, a spus ea, „asta faceți. Faceți din El Dumnezeu.” Aceasta a fost o femeie care nu credea că Isus este Dumnezeu. Ea făcea parte de știința creștină. Ea a repetat: „Îl faceți Dumnezeu.” Eu am răspuns; „Ori El este Dumnezeu, ori El este cel mai mare înșelător pe care l-a avut vreodată lumea.”

Ea a spus: „Eu pot să vă dovedesc cu Biblia că El nu a fost Dumnezeu, ci că El a fost numai un prooroc.” Eu am răspuns: „El a fost într-adevăr un prooroc,

dar a fost și Dumnezeu.” Ea a spus: „El a fost om și astfel muritor.” Eu am răspuns: „Și aceasta este adevărat.”

Ea a continuat: „În Ioan 11 se spune că Isus a plâns pe drumul spre mormântul lui Lazăr. Aceasta este scris în Biblie.” Eu am confirmat: „Așa este.” Ea a zis mai departe: „Aceasta dovedește că El nu a putut fi Dumnezeu, căci El a plâns.” Apoi eu am spus: „Doamna mea, acesta este tot argumentul d-voastră ?” și am adăugat: „Este foarte slab. Desigur că El a fost om când a plâns, dar când S-a ridicat, când și-a ridicat umerii și a strigat cu glas tare: ‚Lazăre, ieși afară!’ - și un bărbat care începuse să putrezească după patru zile, a înviat și era pe picioarele lui - Acesta a fost mai mult decât un om, acesta a fost Dumnezeu!”

El a fost om când a dormit acolo, în corabie și zece mii de draci și-au jurat că Îl vor îneca. Corabia mică, veche, plutea încolo și înapoi ca un dop de plută pe marea furtunoasă. El a fost un om care era obosit și dormea. Dar când L-au trezit și L-au chemat să acționeze, El și-a pus piciorul pe marginea corabiei, a privit în sus și a spus: „Tăceți! Stați liniștiți!”, și vântul și valurile L-au ascultat. Acesta a fost mai mult decât un om. Acesta a fost Dumnezeu!

Ca om, Lui i-a fost foame când a venit de pe munte și a privit spre smochin, căutând fructe în el. Ca om, Lui i-a fost foame. Dar când El a împărțit cinci pâini și doi pești la cinci mii de oameni, atunci a fost mai mult decât un om: acesta a fost Dumnezeu într-un om. Orice om care a trăit ceva deosebit, a fost un om care a crezut aceasta. Poetii sau toți ceilalți, au crezut că Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Hristos este acum în Biserică pentru ca oamenii să fie împăcați cu Dumnezeu.

El a făgăduit-o. Este scris că E este același ieri, azi și în veci. Credeți voi aceasta? Eu cred din toată inima că El așteaptă acum să fie chemat să acționeze. Singura posibilitate de a-L chema pe El să acționeze, este să-L trezim în noi și să ne adresăm Lui. El a fost cel mai mare dar pe care l-a dat Dumnezeu vreodată. *„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”* Observați-L pe Dumnezeu și darurile Sale. Oamenii s-au folosit de darurile lui Dumnezeu.

Femeia de atunci a crezut că El a fost descoperirea lui Dumnezeu în trup, și s-a gândit în sine: „Dacă îi voi atinge numai haina, atunci voi deveni sănătoasă.” Ea a atins haina Lui. El s-a întors atunci și a întrebat: „Cine M-a atins? Eu am simțit că a ieșit putere din Mine.” Ea a atins haina Lui. Așa s-a folosit ea de darul lui Dumnezeu. El a slăbit din cauza aceasta. Dar vedeți cum a fost la Lazăr.

Amintiți-vă: În Ioan 5:19, Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce*

face Tatăl, face și Fiul întocmai ... Gândiți-vă: Isus Hristos nu a făcut nici o minune sau ceva supranatural, doar dacă a văzut într-o vedenie ce trebuie făcut. Câți cred că acesta este adevărul? În Ioan 5: 19 nu este scris: „Adevărat, adevărat vă spun că ceea ce văd sau spune cineva voi face.”, ci: „*și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai* •. Dacă nu este adevărat, atunci nu este adevărat nici restul din Sfânta Scriptură.” Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.” „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu de amenea lucrez.” Cu alte cuvinte: El a făcut exact ceea ce i-a poruncit Dumnezeu să facă .

El a fost la numai câteva zile depărtare de casa lui Lazăr, când Lazăr s-a îmbolnăvit și au trimis după El. Dar El nu a venit. Boala lui Lazăr se înrăutățise. Ei au trimis încă odată după El, dar El s-a pus pe drum abia după două zile. În timpul acesta Lazăr a murit, așa cum îi arătase Tatăl. La sfârșit, El s-a întors și a spus: „Lazăr a murit și Eu mă bucur pentru voi că Eu nu am fost acolo.” Ei au vrut ca El să se roage pentru el. Dar El a făcut ce l-a poruncit Dumnezeu, ce a văzut El în vedenie. El a văzut într-o vedenie ce trebuia să facă.” EU mă duc să -l trezesc.” Aici o aveți!

Marta l-a întâmpinat și a spus: „DOAMNE, dacă ai fi fost aici nu ar fi murit fratele meu! Dar eu știu că Dumnezeu îți va da tot pentru ce Te vei ruga.” El știa ce va face. Observați ce a făcut El la mormântul lui Lazăr. El s-a rugat: „Tată, Eu îți mulțumesc că M-ai ascultat deja. Dar din cauza poporului, care stă aici în jurul Meu, am spus-o.” „Lazăre, ieși afară!” Și Lazăr a înviat din morți. Acolo nu este scris că Lui i-au slăbit puterile. El era Dumnezeu care s-a folosit de darul Său. Dacă oamenii se folosesc de darul lui Dumnezeu, atunci este altfel.

El era doar Cuvântul, și „*Cuvântul este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri:*”, spune Biblia, „*pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul* . Aceasta este dovada că Dumnezeu este în mijlocul poporului Său. Desigur. Noi vrem să credem. Conform Cuvântului Său, El este pregătit să fie chemat să acționeze în seara aceasta.

Câți sunt bolnavi și nevoiași aici? Ridicați mâna! Eu vreau să văd mâinile celor care sunt bolnavi și lipsiți. Da, peste tot. El așteaptă numai să fie chemat să acționeze. Rugați-L pentru aceasta.

Dacă El ar sta aici, în costumul acesta pe care El mi l-a dat și voi ați sta în fața Lui și ați spune: „DOAMNE Isuse, eu doresc ca Tu să mă vindeci.”, știți voi ce ar spune El? „EU te-am vindecat deja,” „El a fost rănit din cauza nelegiuirilor noastre ... și prin rănile Sale ne-a adus mântuirea.” El nu o poate face încă o dată, căci a făcut-o deja. Voi trebuie numai să credeți. Voi nu puteți face nimic ca să vă

câștigați mântuirea voastră. Nu există nimic ce ați putea face mai mult. Este un dar gratuit al lui Dumnezeu. Este har; un dar gratuit. Dacă eu v-aș da un milion de dolari pentru ca voi să-mi aranjați cravata, atunci eu nu v-am dăruit banii, ci voi ați făcut ceva pentru ei. Dar darurile lui Dumnezeu sunt gratis. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți, este să credeți că El a plătit deja pentru voi. Pentru voi. Este deja plătit. El a făcut-o pentru voi. Nici un om de pe pământ nu poate face ceva mai mult.

Eu nu știu ce ați trăit deja, voi cei din Baton Rouge. Tot felul de lucruri umblă prin țară: imitații, etc. Noi știm că trebuie să fie așa. Dar dacă vine cineva și spune că el are putere să vă vindece, atunci el minte. Numai Dumnezeu singur poate vindeca. "EU sunt DOMNUL, singurul care poate vindeca boala ta." EL nu-și va împărți slava cu nimeni. Nu există nici un om care are puterea să vindece. Dar există oameni care posedă daruri prin care se descoperă Dumnezeu. Păstorul vostru poate să creadă Cuvântul lui Dumnezeu printr-un dar. Un învățător poate să vă explice Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât voi trebuie să înțelegeți. Dacă aveți ochi de văzut, atunci veți vedea. Mai există și alții, cu alte daruri. Dar de fiecare dată prin dar este descoperită prezența lui Dumnezeu. Dar totuși trebuie să credeți voi personal.

Poate veni la altar un păcătos, de exemplu un bărbat tânăr sau o fată tânără de paisprezece ani. Am putea să le aducem mâncarea aici și ei ar striga la DOMNUL până ar deveni de nouăzeci de ani, fără ca să fie mântuiți. Mai întâi voi trebuie să acceptați ceea ce a făcut El pentru voi. Voi trebuie s-o acceptați pentru voi personal. Când o veți accepta, atunci El va interveni pentru voi ca Mare Preot, ca Mijlocitor pe baza mărturiei voastre că voi credeți.

Același lucru este cu darul. Trebuie să depuneți propriile voastre gânduri și apoi veți recunoaște ce poruncește El. Eu am văzut cum oamenii au venit pe platformă, au sărit în sus și-n jos, au jubilat și au spus: „Frate Branham, eu am toată credința din lume.” Atunci pentru ce ai mai venit pe platformă? Vedeți, aceasta este mișcare de simțăminte, dar nu credință.

Credința adevărată nu cunoaște înfrângere, S-a împlinit deja! A trecut. Dumnezeu a spus ca să se îplinească. „Dumnezeu a spus!” Aceasta este pentru fiecare perioadă de timp. Dacă credeți într-adevăr, atunci atingeți-L. Femeia care l-a atins haina, și-a spus: „Dacă voi atinge numai haina Lui, atunci sunt vindecată.” Și ea a făcut-o. Când a făcut ceea ce a îndemnat-o credința, și anume să-L atingi, El a simțit-o. El s-a întors către ea și a vorbit cu ea. El este același ieri, azi și în veci. Dacă ați putea numai să-L credeți pe Hristos!

Credeți-L! Fie ca credința voastră să atingă haina Lui. El este acum Mare Preot care poate fi atins de simțămîntul neputințelor noastre. Noi știm toți aceasta. Și dacă El este același ieri, azi și în veci, atunci El trebuie să lucreze astăzi exact așa cum a făcut-o ieri, dacă mai este Mare Preot. Nu vreți să credeți? Aveți pur și simplu încredere în Dumnezeu. Dacă v-aș povesti o minciună, Dumnezeu nu ar confirma. Dacă v-am spus adevărul, atunci Dumnezeu va confirma. El este dator să confirme adevărul. El a spus: „Eu am un martor ...” Acest martor a fost desigur Cuvântul lui Dumnezeu.”Cuvântul depune mărturie despre Mine. Dacă El nu mărturisește despre Mine, atunci să nu credeți.”

Dacă Scriptura nu depune mărturie despre ceea ce v-am spus eu acum, și anume că El este același ieri, azi și în veci, atunci să nu credeți Scriptura. Dar Scriptura spune că El este. El a făgăduit aceste lucruri pentru ultima epocă . Gândiți-vă, la sfârșitul acelei epoci iudaice, El S-a descoperit ca Mesia. Cu samaritenii El a făcut același lucru. Acum este sfârșitul epocii națiunilor. El este același ieri, azi și în veci. Treziți-L în conștiința voastră; chemați-L să acționeze în timp ce capetele noastre sunt aplecate.

Tată ceresc, un cuvânt de la Tine ne va fi de ajuns și acum. Aceasta este tot ce ne trebuie. Numai un Cuvânt de la Tine. Fie ca oamenii să înțeleagă clar ce vrem să obținem, DOAMNE: ca ei să ajungă în posesia lucrurilor pe care le-a dobândit DOMNUL Isus pentru cei care Îl iubesc și Îi slujesc. Fie ca în seara aceasta să li se dea, DOAMNE. Căci moartea Ta nu a fost în zadar. Tu ai fost rănit din cauza fărădelegilor noastre și bătut din cauza păcatelor noastre: „*Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*” Eu mă rog, O, Dumnezeule, ca toți care se află aici în prezența Ta divină, să înțeleagă aceasta și să fie vindecați spre slava lui Dumnezeu. În Numele lui Isus Hristos mă dedic Ție împreună cu adunarea, spre slava și mărirea Lui. Amin ...

Fiți acum, pentru câteva minute, cu adevărat atenți. Un singur cuvânt de la El va conține mai mult decât pot spune eu sau noi toți împreună. Căci El este Cel care o înfăptuiește. El este Cel care o împlinește. Noi credem că DOMNUL Isus va da fiecăruia dintre voi binecuvântările Lui.

Timpul a trecut repede. Eu nici nu am observat. Eu v-am spus că voi încheia la timp, așa cum se așteaptă, de aceea nu mai avem timp să formăm un rând de rugăciune. Eu voi chema persoane dintre ascultători. Să amintim din nou Sfânta Scriptură . Biblia ne făgăduiește pentru timpul acesta că se va repeta ce s-a întâmplat în Sodoma și Gomora. Câți cred aceasta? Ridicați mâna. Biblia confirmă aceasta acum.

Ce s-a întâmplat în timpul Sodomei și Gomorei? Dumnezeu s-a pogorât în statura unui om. Avraam L-a recunoscut când El a spus: „De ce a răs Sara? - care era în cort în spatele Lui. De ce s-a îndoit ea de cuvintele pe care le-a spus El? El a putut recunoaște gândurile, deși ea se afla în spatele Lui. Convingeți-vă dacă este așa. Aceasta nu s-a întâmplat în biserica Sodomei. Nu. Nu: Aceasta nu s-a întâmplat cu oamenii din confesiuni. Nu, Ei nu au parte de aceasta. Ei au mesagerul lor propriu. Este vorba despre Biserica aleasă, de sămânța deosebită a lui Avraam, care crede Cuvântul fără să dea atenție împrejurărilor. Avraam a considerat ceea ce nu era încă, de parcă ar fi deja prezent. Dumnezeu a spus și el a crezut. Prietene, eu știu că Dumnezeu este dator față de Cuvântul Său, să-l împlinească ...

Eu doresc ca voi, indiferent unde vă aflați în clădire, să vă reculegeți acum pentru câteva minute și să credeți. Credeți simplu din toată inima. Dacă v-aș putea vindeca, dacă aș putea vindeca aceasta fetiță mică pentru care simt în inima mea, dacă aș putea să vindec fetița care este acolo, atunci aș înota până la Polul Nord dacă s-ar împlini prin aceasta. Fiecare om care are simțăminte omenești, ar fi pregătit să facă ceva. Dar eu nu pot. Unii dintre voi vor trăi numai scurt timp pentru că au cancer. Dacă v-aș putea vindeca și nu aș face-o, atunci nu s-ar cuveni să stau pe platforma aceasta. Dar eu nu pot. Dar inima mea simte cu voi.

Eu aș face-o, dacă aș putea, dar eu nu pot. Nu există nici un om care să fie în stare de aceasta. Așa este. Dar vedeți, Isus a făcut-o deja. El dorește ca voi să credeți numai.

Mie îmi pare rău de oameni. Există multe lucruri care i-au orbit într-un fel sau altul. Săracii oameni, sunt că oile fără păstor. Ei nu știu ce trebuie să facă. Unul spune una, celălalt spune altceva. Să nu vă gândiți la ceea ce spun oamenii, de exemplu: „Zilele minunilor au trecut!” sau „Botezul cu Duhul Sfânt nu mai există .” Gândiți-vă la ceea ce a spus Petru în ziua de Rusalii: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL, Dumnezeul nostru.*”

Isus a făgăduit că se vor întâmpla aceste evenimente în zilele din urmă, Dumnezeu se va face de cunoscut ca atunci printr-un om, așa ca mine și ca tine, și va face aceleași lucrări înainte de a fi distrusă lumea. Lumea va fi cum a fost în Sodoma. Noi am ajuns în aceeași stare ca atunci în Sodoma și totul și-a ocupat locul cuvenit.

Nu poate credința noastră să cuprindă aceasta? Nu putem noi să-L chemăm pe El să acționeze? Chemați-L să acționeze! Credința voastră este singura care o poate face. Credeți acum din toată inima, și anume fiecare dintre

voi. Eu vreau să vă întreb ceva. Dacă se pogoară marele Duh Sfânt în timp ce este ungera asupra voastră și a mea, dovedind că Isus Hristos lucrează în mijlocul nostru, poate El atunci să facă mai mult? Mai avem noi atunci nevoie de bilete de rugăciune sau rând de rugăciune? În Biblie nu este o făgăduință mai mare decât aceasta. Este făgăduința cea mai mare. Câți știu aceasta? Desigur că este așa. Este ultimul lucru care se întâmplă în epoca bisericilor.

EL s-a făcut de cunoscut în trecut iudeilor și o va face din nou în timpul necazului celui mare, dar cu biserica dintre națiuni nu s-a împlinit încă. Este ultima făgăduință care i-a fost dată Bisericii dintre națiuni. Așa este. Națiunile au fost atunci în Sodoma, care urma să fie arsă. Aici și acum este vorba despre Mireasă, sămânța împărătească a lui Avraam, Mireasa care va fi chemată dintre neamuri. Acesta este ultimul semn. Cu aceasta totul este desăvârșit.

Notați-vă în cartea voastră. Eu sunt un bărbat bătrân. Dar notați-vă totuși și vedeți dacă se împlinește sau nu. Noi ne aflăm acum la sfârșit. Când va veni, eu nu știu. Eu Îl aștept astăzi. Dacă El nu va veni astăzi, atunci Îl voi aștepta mâine. Dacă El nu vine mâine, atunci Îl voi aștepta în ziua următoare. Dacă El nu va veni în anul acesta, atunci Îl aștept în anul următor. Eu știu că El va veni. Eu nu cunosc nici ziua și nici ceasul, dar eu știu că totul este împlinit și pregătit pentru răpire. Biserica este chemată afară. Răpirea va avea loc dintr-o dată și neobservat. Totul se va petrece deodată.

Lumea va face mai departe ca până acum; se va predica mai departe, oamenii vor fi de părere că sunt salvați. Va fi exact așa cum a fost în zilele lui Noe. Noe a intrat în arcă, dar oamenii au făcut mai departe ca și până atunci. Și pământul s-a rotit normal mai departe. Gândiți-vă asupra acestui lucru. Ei au fost pierduți pentru totdeauna, deși ei au crezut că sunt mântuiți.

Într-o zi vreau să ridic un cort mare și să ținem adunări după amiaza, cu îndrumări, pentru ca voi să înțelegeți mai bine. Noi îi vom chema pe toți frații la aceste adunări. Dacă Isus Hristos împlinește făgăduința Lui, atunci noi suntem datori să-L credem. Eu vreau ca fiecare dintre voi să -L creadă acum ca un copil.

Dacă vă aplecați acum capetele și vă rugați, atunci să spuneți: „DOAMNE Isuse, eu știu că acest bărbat nu mă cunoaște. Eu am nevoie de ceva. Noi am auzit că Tu ești un Preot credincios, care poate fi atins de slăbiciunile noastre. Dacă Te ating numai, atunci vorbește prin el, DOAMNE, ca să recunosc că Tu ești. Eu știu că el nu mă cunoaște.” Această adunare este formată dintr-un public amestecat: aici sunt credincioși, necredincioși, așa-zisi credincioși, păcătoși, neprihăniți.

Voi trebuie numai să credeți acum. Dacă El lucrează în acest public, atunci eu doresc ca fiecare să spună: „Frate Branham, eu știu că numai El poate aceasta. Este ca atunci când El a privit asupra mulțimii.” Eu doresc ca voi să ridicați acum mâna dacă credeți cu adevărat și cu aceasta să aduceți la exprimare: „DOAMNE, eu o primesc din toată inima și cred că este Isus Hristos conform făgăduinței Lui.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, din întreaga clădire. Este frumos. Îmi pare rău că nu putem să rămânem o lună aici. Voi nu mă cunoașteți încă , de aceea este un pic cam greu. Dar credeți simplu. Este o lumină. Dumnezeu este lumină, noi știm aceasta; stâlpul de foc. Rugați-vă acum, atingeți-L. Fie ca Isus Hristos să ne răspundă.

Eu iau acum fiecare duh de aici sub control în Numele lui Isus Hristos, spre slava Lui. Fiți foarte atenți. Rugați-vă cu un respect adevărat.

Aici este. Exact în fața mea stă o femeie. Ea are capul aplecat din cauza bolii ei. Tu poți să-ți ridici acum capul. Ea stă chiar în fața mea. Crezi tu din toată inima? Crezi tu că Dumnezeu vindecă diabetul și te poate face sănătoasă ? Tu ai diabet. Eu nu te cunosc. Tu îmi ești străină. Crezi tu că eu sunt slujitorul Lui? Dacă noi nu ne cunoaștem, atunci ridică mâna ta ca oamenii să vadă. Mulțumesc mult. Vedeți, acolo este doamna. Ea suferă de diabet. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune cine ești tu? Va întări aceasta credința ta? Tu ești doamna Martin. Dacă este așa, atunci ridică mâna ta. Vedeți! Voi trebuie numai să credeți. Nu vă îndoiiți. aveți credință .

Ce a atins-o pe ea? Eu vreau să întreb publicul: Ce a atins-o pe ea? Acolo este o femeie. Ea și-a ridicat mâna dreaptă, și eu mi-am ridicat-o înaintea lui Dumnezeu. Ea a atins ceva. Ea este o femeie simplă . Eu vă spun adevărul și prin aceasta voi recunoașteți că este adevărul: ea este foarte surprinsă . Ea nu a știut că are atâta credință. Credința nu este ceva pe care voi puteți să-l produceți. Este ceva pe care-l aveți. Ea a fost surprinsă. Femeia se simte deja acum altfel decât în urmă cu câteva minute. Ea știe că s-a întâmplat ceva cu ea.

Nu vedeți lumina aici? Este acolo. Acum este acolo, în spate, peste femeia aceasta. O vedeți? Ea suferă. Ea are capul aplecat și se roagă. Ea suferă cu spatele. Dacă ea crede din toată inima, atunci va putea fi vindecată de suferința de spate. Sigur.

Ea nu a înțeles încă, sper că nu va trece pe lângă ea. Ea se roagă mai departe. DOAMNE, ajută-mă. Doamnă DeVille, despre tine este vorba. Acesta este har. Femeia s-a rugat, ea nu a auzit deloc ce am spus. Întrebați-o dacă mă cunoaște. Acesta este numele ei și aceasta este boala ei. Ce a atins-o pe ea? Este confirmarea lui Isus Hristos, a Cuvântului, prin care se descoperă gândurile inimii.

Credeți voi? Aveți simplu credință . Rugați-vă peste tot. Credeți simplu. Nu trebuie să faceți mai mult decât să credeți. Credeți că eu v-am spus adevărul. Eu nu sunt El, eu sunt numai slujitorul Lui. Dacă veți avea destulă credință! Pe acest bărbat nu-l pot chema. Eu știu care este suferința lui. Noi trebuie să așteptăm puțin, poate se întâmplă. Desigur că nu este nimic imposibil. Tu trebuie să ieși din acest stativ. El nu poate crede pentru sine; noi trebuie să credem pentru el.

O doamnă are o suferință de rinichi. Ea nu este de aici, ea este din Mississippi. Dacă ea va crede din toată inima, atunci Dumnezeu o va vindeca de boala de rinichi. Doamnă Palmer, dacă crezi din toată inima, poți să fi vindecată. Te-a părăsit deja. Lumina este asupra ta. Boala a fost luată de la ea. Aveți credință în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți.

O doamnă stă chiar lângă ea. Ea suferă de artrită. Crezi tu că eu sunt prorocul lui Dumnezeu? Da? Crezi tu, dacă Dumnezeu îmi va spune cine ești? Îți va ajuta și îți va întări credința? Numele tău este doamna Meadow. Tu crezi din toată inima. Și tu ești vindecată. Pe femeia care este lângă ea a cuprins-o ca un foc. Ea, cea care stă acolo. Merge de-a lungul rândului. Femeia de lângă ea suferă de diabet, zahăr în sânge. Ea trebuia să meargă în spital, dar a refuzat. Ea are un fiu pentru care la fel se roagă . Fiul tău nu este aici, dar crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune ce este cu fiul tău? El are o boală de inimă . Tu crezi și DOMNUL te vindecă. Crezi tu că DOMNUL îmi poate spune cine ești tu? Doamna Dufflee, D-u-dublu f-l-dublu e. Așa este? Dacă da, atunci ridică mâna ta. Ea a ridicat mâinile. Bine. Credeți acum, apoi puteți să fiți vindecați și voi.

Credeți voi că este la fel ca atunci? „Amin!” Voi credeți că prezența lui Isus Hristos este aici? „Amin!” Câți o primesc? O, ce siguranță! Ce ați făcut? Voi L-ați trezit, Voi L-ați chemat să acționeze. El este lucrător printre noi. Nu este important ce se întâmplă cu bărcile: gândiți-vă, El poruncește: „Tăceți! Liniștiți-vă!”

Credeți din toată inima? „Amin!” Dacă o faceți, ridicați-vă, acceptați. Ridicați-vă și spuneți: „Eu cred din toată inima.” Ridicați-vă vă rog și spuneți: „Acum cred.”

Așa este corect. Indiferent ce probleme aveți: ridicați-vă și slăviți-L

Tată ceresc, noi îți aducem înaintea tot publicul. Ei sunt conștienți că Tu ești aici, DOAMNE. Fie ca fiecare drac, necredința, fie ca tot ce ține legat, să dispară și Isus

Hristos să vindece întreaga adunare ...Satano, îndepărtează-te din această adunare! Eu mă opun ție în Numele lui Isus Hristos. Amin!